

DÜYEK

ŞEREF-İ HAMÎDÎ (ŞEREFNÜMÂ)

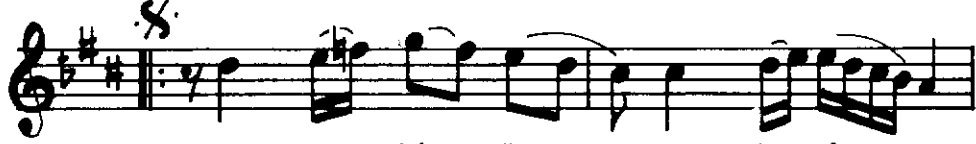
İZZEDDİN HÜMÂÎ BEY

Müc ri mü â si gü nah kâr

bir kö tü â vâ re yim

Ben bu hâ lim le hu zû ra
Gaf let ü is yan la dol muşhan gi yüz le va ra re yim
bir yü zü kap ka re yim

San ki tim sâl ol mu şum her

bir fe nâ ah lâ ka ben

Mücrim ü âsî, günahkâr bir kötü âvâreyim
Ben bu hâlimle huzûra hangi yüzle varayım

Sanki timsâl olmuşum her bir fenâ ahlâka ben
Gaflet ü isyanla dolmuş bir yüzü kapkâreyim

Aşk u meşk yok, nûr-i kalb yok, zevk-ı vicdan, eşk yok
Bir alay yoklukla mizâna nasıl ben varayım

Nefs-i Fir'avn-i habîsim İblis'e meydan okur
Artar eksilmez bu derdim âh çok biçâreyim

Cüneyt KOSAL

Bunca eltâf-ı Hudâ'ya karşı bir şükürüm de yok
Ben bu nankörlükle Hakk'a hangi yüzle varayım

Yâ Resûlallâh Ken'an vird edinmiş bu sözü
Bâb-ı lutfun var iken yâ-ben kime yalvarayım